

Het zaad zal Hem dienen

Jan Proos

Dit materiaal is onderdeel van het compendium christelijk leraarschap dat samengesteld is door het lectoraat Christelijk leraarschap van Driestar hogeschool. Zie ook www.christelijkleraarschap.nl.

Samenvatting	Artikel waarin Calvijn het werk van de Heilige Geest ziet als een voortdurend werk, dat geslacht na geslacht wordt verkondigd. God zal Zijn naam steeds voortplanten.
Bronvermelding	Proos, J.P. (2009) Het zaad zal Hem dienen. In: Aan de slag met Calvijn, Bronteksten op school - deel 1 (pp. 73-74) Gouda: Lectoraat Onderwijs & Identiteit
Thema *	Inspiratiebronnen
Gebruik **	Hoofd/hart
Plaatsingsdatum	2009
Gerelateerde artikelen	n.v.t.
Trefwoorden	Nakomelingschap, geslachten, erfenis

* In het compendium wordt al het materiaal verdeeld over de acht thema's van christelijk leraarschap: *onderwijs, inspiratiebronnen, leraar, leerling, leerstof, didactiek, schoolteam, leidinggevend*.

** Het materiaal kan gebruikt worden als onderbouwing en visievorming (*hoofd*), bezinning en reflectie (*hart*) of biedt concrete handreikingen en voorbeelden (*handen*).

Tekst 25 Het zaad zal Hem dienen. Commentaar op Psalm 22:31

Het werk van de Heilige Geest is een voortdurend werk, geslacht na geslacht wordt Zijn werk verkondigd en steeds opnieuw worden mensen in het hart geraakt en gaan God dienen. De tekst van Calvijn over Psalm 22 gaat niet over het begin van deze Psalm waarin verwijzingen worden gevonden naar het grote lijden van de Heere Jezus Christus. Aan het eind van de psalm is er - zoals gebruikelijk bij de psalmen - de lofverheffing. Juist op dit gedeelte van de psalm richt Calvijn zich. Calvijn heeft als humanistisch geleerde veel aandacht voor de bron, in dit geval de Hebreeuwse tekst en neemt zijn lezers mee in zijn afweging welke mogelijkheden er zijn om een bepaald woord te vertalen. Let ook op hoe evenwichtig hij is in zijn afweging en hoeveel ruimte hij biedt aan andere opvattingen.

Psalm 22:31 (Hun) zaad zal Hem dienen, het zal voor den Heere gerekend worden tot in geslachten. 32. Zij zullen komen en Zijne rechtvaardigheid vertellen aan het volk, dat geboren zal worden, want Hij heeft het gedaan

Om de grootte van de weldaad meer te doen uitkomen, zegt hij, dat zij van een zodanige aard zal zijn, dat de herinnering daaraan nooit bij de nakomelingschap uit te roeien is. Hij drukt echter uit op welke wijze deze zal voortgeplant worden, want de bekering der wereld, waarover hij gesproken heeft, zal niet slechts op één ogenblik wezen, maar gedurende de opvolgende geslachten voortgeplant worden. Wij kunnen hier wederom de gevolgtrekking uit opmaken, dat de lof van God hier niet verheerlijkt wordt, als gewekt door een vergankelijk en voorbijgaand gerucht, dat zo tot de volken is doorgedrongen, maar doordat het Evangelie eenmaal de wereld verlichten zal met haar stralen, tot aan het einde toe. En daarom wordt met een buitengewone vermelding de Kerk eeuwig verklaard, niet omdat zij altijd bloeit of met regelmatige gang voortgaat; maar, omdat God niet wil, dat Zijn naam in de wereld vergeten wordt, zal Hij altijd meer mensen verwekken, die Hem eerbiedig vrezen. We moeten dan ook verstaan, dat dit zaad, waardoor de vreze Gods in stand wordt gehouden, de vrucht is van onvergankelijk zaad; want God verwekt door geen ander middel de Kerk en breidt haar uit dan door Zijn Woord. Den Heere gerekend worden tot in geslachten, wordt op twee wijzen verklaard. Sommigen vatten het Hebreeuwse woord „dor” op in den zin van: „van geslacht tot geslacht”, wat de Latijnen met het woord „natie” uitdrukken, omdat beide betekenissen hier niet kwalijk passen en zij bijna op hetzelfde neerkomen, mogen, wat mij betreft, de lezers ene vrije keuze doen; of het moet waar zijn, wat mij, ik beken het, meer behaagt, dat met dit woord het uitverkoren volk en bijzonder geslacht, dat als een erfenis van God kan beschouwd worden. En verder, omdat hier niet de werkelijke naam van God, Jehova, (zoals kort te voren) maar „Adonai” gelezen wordt, keur ik het gevoelen niet af van hen die vinden, dat Christus hier duidelijk wordt voorgesteld als het Hoofd van de Kerk, om hen in Zijn rol op te schrijven, die tot God Zijn Vader behoren. En omdat de Hemelse Vader alle uitverkorenen aan Zijn

Zoon overgeeft ter bescherming en bewaring, erkent Hij voor de Zijnen ook slechts de zondanigen, die eerst tot de kudde van Hem behoorden. Zij zullen komen en Zijn rechtvaardigheid vertellen. Hij bevestigt, wat ik vroeger reeds gezegd heb, dat de naam van God altijd een voorwerp zal wezen van aanbedding, omdat de vaders als met hun handen de kennis van Zijn weldaad aan hun kinderen zullen overdragen. Daaruit kunnen wij dat andere begrijpen, dat alleen door de verkondiging van Gods gunst het mogelijk is, dat de Kerk nooit te gronde gaat.

Vragen:

1. Wat doet deze tekst van Calvijn met je als je dit leest?
2. Wat betekent het voor jou als docent dat God Zijn naam steeds zal voortplanten? Geef je daar bewust aandacht aan in je onderwijs?
3. Hoe komt het over dat lezers wat Calvijn betreft 'een vrije keus mogen doen' als het gaat over de vertaling van een bepaald woord in de Schrift?
4. Wat betekent de belofte 'het zaad zal Hem dienen' voor jouw werk?